

บรรณานุกรม

- กนกนุช วสุธารัตน์. (2548). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านการเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์
แห่งตนสำหรับนักศึกษาพยาบาล. คุษณินพนธ์การศึกษาคุณณินบัณฑิต, สาขาวิชา
การอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. (2540). บทบาทของอัญมณีและเครื่องประดับ. กระทรวงพาณิชย์.
เข้าได้ถึงจาก <http://www.pricemoc.go.th/Default5.aspx>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551-2554).
กรุงเทพฯ: คุษณินบัณฑิตพัร้าว.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2541). พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกศริน มนุญประเสริฐ. (2544). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสมรรถภาพด้านการจัดทำ
หนังสือเสริมประสบการณ์ที่สอดคล้องกับท้องถิ่น. คุษณินพนธ์การศึกษาคุณณินบัณฑิต,
สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คุณาวุฒิ ร้านจันทร์. (2532). การสร้างและประเมินหลักสูตรฝึกอบรมการอนุรักษ์ทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำหรับบุคลากรนอกโรงเรียนในชนบทภาคตะวันออก
เฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหาร
สิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จกกลณี ชุตินาเทวินทร์. (2542). การฝึกอบรมเชิงพัฒนา (Training and Development). กรุงเทพฯ:
พี เอ ลีฟวิ่ง.
- จะเค็ด เปาโสภา และมนตรี พรหมเพ็ชร. (2548). การพัฒนามาตรฐานสมรรถนะ (เล่ม 1).
กรุงเทพฯ: มาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ.
- จิรประภา อัครบวร. (2549). สร้างคนสร้างผลงาน. กรุงเทพฯ: ก.พลพิมพ์ (1996).
- จรัสศรี จินดารัตนวงศ์. (2554). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน
ตามแนวคิดการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญาและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการสายงานกำลังพล
กองทัพอากาศ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรคุษณินบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉลอง มาจินดา. (2538). เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชูชัย สมิตธิไกร. (2549). การฝึกอบรมบุคลากรในองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2550). *มารู้จัก Competency กันเถอะ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- คนัย เทียนพุด. (2543). *จะสร้างแบบวัดความสามารถธุรกิจและคน ได้อย่างไร*. กรุงเทพฯ: นาโกต้า.
- _____. (2548). *กลยุทธ์ธุรกิจที่วัดด้วยความสามารถ: ได้คลื่นเศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เดชา เดชะวัฒนไพศาล. (2543). Competency-based human resources management. *วารสาร การบริหารคน*, 21(4), 11-22.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2538). *ความต้องการกำลังคนในสาขาวิชาทางอ้อมและเครื่องประดับ*. กรุงเทพฯ: กองวางแผน สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- ชัยธร ถิ่นชัย. (2548). *โครงการออกแบบเครื่องประดับที่สอดคล้องกับร่างกายและเทคโนโลยี นวัตกรรมในอนาคต. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาออกแบบ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรังสิต*.
- ธารง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ธีรวิทย์ บุญยโสภณ. (2542). *การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผลิตตำราเรียน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- นนทวัฒน์ สุขผล. (2543). *เทคนิคการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: เอ็กเปอร์เนต.
- นราศรี ไวนิชกุล, กฤติณี ญัฏฐวุฒิสิทธิ์, วันดี มานศรีสุข และนุชสรินทร์ ช้างพงษ์. (2549). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการแข่งขันอ้อมและเครื่องประดับไทยในตลาดโลก*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนาอ้อมและเครื่องประดับแห่งชาติ.
- นิรชรา ทองธรรมชาติ. (2544). *กลยุทธ์การฝึกอบรมและวิทยาการในยุคโลกาภิวัตน์*. กรุงเทพฯ: ลินคอร์นโปรโมชัน.
- นิลวรรณ วรรณะลี. (2541). *การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยของวิทยาลัยนาฏศิลป์ พุทธศักราช 2527. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- บรรพต สุวรรณประเสริฐ. (2544). *การพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: เดอะ โนเรจ เซนเตอร์.

- เบญจภา สุธะพินทุ. (2546). การศึกษาสมรรถนะทางวิชาชีพของช่างเทคนิคสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามความต้องการของสถานประกอบการ: กรณีศึกษาวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปฎิมากร คู่มเดช. (2544). *ธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับ*. กรุงเทพฯ: สุรวัฒน์.
- พจนีย์ มั่งคั่ง. (2549). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยุทธศาสตร์การสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชนสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรภิรมย์ ก้าวสุวรรณสุข. (2549). การวิเคราะห์หาสมรรถนะฐานเพื่อยกร่างหลักสูตรฝึกอบรมช่างซ่อมมอเตอร์ไฟฟ้ากระแสสลับ 3 เฟส. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาไฟฟ้า, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัลลภ พริยะสุรวงศ์. (2552). การศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาแรงงานที่มีฝีมือในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 19(2), 257-265.
- พีรยา สระมาลา. (2543). การนำเสนอหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต วิชาเอกออกแบบสิ่งทอ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลปศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพิ่มสุข นิตสิงห์. (2550). การพัฒนามาตรฐานอาชีพและการจัดระดับคุณวุฒิวิชาชีพ ช่างเครื่องประดับ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. (2553 ก). *แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย พ.ศ. 2553-2556*. นครปฐม: ศูนย์ประชาสัมพันธ์และสื่อสิ่งพิมพ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- _____. (2553 ข). *หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาเครื่องโลหะและรูปพรรณอัญมณี (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553)*. นครปฐม: ศูนย์ประชาสัมพันธ์และสื่อสิ่งพิมพ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

- มาเรียม นิลพันธุ์. (2536). การพัฒนาหลักสูตรการวิจัยวัฒนธรรม. คู่มือนิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยงยุทธ เกษสาคร. (2551). การพัฒนานุคคลและการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: วิ. เจ. พรินต์ติ้ง.
- รุ่งลาวัลย์ รังสาสน์. (2549). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดาศิลป์ประชาสรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2531). หลักการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศึกษาพร.
- _____. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ, ยงยุทธ์ พันแปรจิตร และกนกวรรณ ใจหาญ. (2553). รายงานการวิจัยศึกษาปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชา อศ 407 การออกแบบศิลปะเครื่องประดับนิพนธ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ, กาญจนา ชูครูวงศ์ และชนรัตน์ แด้ววัฒนา. (2545). โครงการวิจัยการบูรณาการโปรแกรมคอมพิวเตอร์กราฟิกสำหรับการออกแบบเครื่องประดับและกระบวนการผลิต. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ. (2553). การออกแบบเครื่องประดับสมัยอยุธยา. กรุงเทพฯ: สันติศิริ.
- วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ และคณะ. (2545). การบูรณาการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์กราฟิกส์สำหรับการออกแบบเครื่องประดับ และกระบวนการผลิต. กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณรัตน์ อินทร์อำ. (2536). ศิลปะเครื่องประดับสมัยอยุธยา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2543). กระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิจิต สุรัตน์เรืองชัย. (2534). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์สำหรับครูประถมศึกษา. คู่มือนิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิน เชื้อโพธิ์หัก. (2537). การพัฒนานุคคลและการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮิร์.
- วิบูลย์ บุญขจรโรกุล. (2545). คู่มือวิทยากรและผู้จัดการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: คำนวณการพิมพ์.
- วิโรจน์ ลักขณาอดิศร. (2550). กลยุทธ์ HR ที่จับต้องได้. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

- ศิริพงษ์ เพ็ญศิริ. (2550). พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตด้วย
กิจกรรมศิลปะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะการผลิตผลงาน. คุยฎินิพนธ์
ครุศาสตรคุยฎินิพนธ์, สาขาวิชาการคุยฎินิพนธ์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2548). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: วิสุทธีวัฒนา.
- สุกร เสรีรัตน์. (2544). พฤติกรรมผู้บริโภค (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนหลักสูตร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2554). เทคนิควิธีการตรวจสอบอณุมัติ.
เข้าถึงได้จาก <http://www.ismed.or.th/>
- สถาบันวิจัยและพัฒนาอณุมัติและเครื่องประดับแห่งชาติ. (2552). 4 เทรนด์เครื่องประดับมาแรง
ปี 2009. *GIT Newsletter*, 1(6), 1-2.
- สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2545). โครงการจัดทำแผนแม่บทอุตสาหกรรมรายสาขา
(สาขาอณุมัติและเครื่องประดับ). กรุงเทพฯ: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม.
- สมจิตร ล้วนจำเริญ. (2546). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมชนก คุ้มพันธุ์ และคณะ. (2546). โครงการการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคของประเทศนำเข้าที่สำคัญ.
กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนาอณุมัติและเครื่องประดับแห่งชาติ.
- _____. (2549). โครงการวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการแข่งขันอณุมัติและ
เครื่องประดับในตลาดโลก. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนาและเครื่องประดับ
แห่งชาติ.
- สมยศ เชนบำรุง และธานินทร์ สุธิประเสริฐ. (2542). รายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
สิ่งแวดล้อมศึกษา เรื่อง การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำหรับสมาชิก
องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี. สุพรรณบุรี: สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี.
- สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน. (2546). เข้าได้ถึง จาก <http://home.dsd.go.th>
- สำเริง บุญเรืองรัตน์. (2539). ทฤษฎีการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบ
ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2548). การจัดการทรัพยากรมนุษย์ด้วย *Competency based HRM*.
กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.

- สุพรรณิ พรหมศิริ. (2551). การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี: กรณีศึกษา การพัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะการผลิตชิ้นงานศิลปะพื้นบ้านด้วยใบจาก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุภาพร พิศาลบุตร และขงยุทธ เกษสาคร. (2545). การพัฒนานุคคลและฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: วี.เจ.พรินต์ติ้ง.
- สุพร บำรุง. (2544). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง การทำปลาสามชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวรรณ พงษ์ศรีสุกกร. (2553). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. คุยฎินิพนธ์การศึกษาคุยฎิบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2547). จิตวิทยาเพื่อการอบรมผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ ศิริรินทร์ และภาวนา สายชู. (2548). ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสถียร เป้นเหลือ. (2550). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำสำหรับผู้นำองค์กรกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. คุยฎินิพนธ์การศึกษาคุยฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ชีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- เสรี วรพงษ์. (2546). การพัฒนาฝีมือแรงงานในกิจการอัญมณีและเครื่องประดับ ศึกษาเฉพาะในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพัฒนาแรงงานและสวัสดิการ, คณะสังคมสงเคราะห์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรพินท์ พานทอง และภูวไนย ทรรทรานนท์. (2542). การพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นการออกแบบเครื่องประดับ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สถาบันวิจัยสังคม.
- อจิริยา วัชรวิวัฒน์. (2544). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางการวิจัยสำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์. คุยฎินิพนธ์การศึกษาคุยฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัสน์อุไร เดชะสวัสดิ์. (2547). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- อานนท์ ศักดิ์วีระชัย. (2547, กรกฎาคม-กันยายน). แนวคิดเรื่องสมรรถนะ Competency: เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง. *Chulalongkon Review*, 16, 57-72.
- Antonio, C. (1967). *Jewelry making and design*. New York: Thriftbooks.
- Braguglia, K. (1994). *A national Delphi study of fashion industry of curriculum development in collegiate program of fashion merchandising*. from <http://cdnet3.car.chula.ac.th/plweb/cgi/fastweb-cgi/fastwed>.
- Browder, D. M. (2001). *Curriculum and assessment*. London: Guilford Press.
- Chang, R. Y. (1995). *Creating high impact training: A practical guide to successful training outcomes*. London: Kogan Page.
- Dales, M., & Hes, K. (1995). *Creating training miracles*. Sydney: Prentice Hall.
- Dessler, G. (1997). *Human resource management* (7th ed.). Upper Saddle River, Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Henson, K. T. (2001). *Curriculum planning: Integrating multiculturalism, constructivism, and education reform* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Jean. (2005). *An exhibition as an educational tool*. from <http://proquest.Umi.com/bqdweb?index=0&did=91355081&sid=1&Fmt=2&clientId=73587&RQT=309&RQT=309>
- Johnson, D. W., & Johnson, F. P. (1994). *Joining together group theory and skill* (5th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Kolb, D. (1984). *Experiential Learning*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Moorhead, G., & Griffin, R. (1995). *Organization behavior: Managing people and organization* (5th ed.). Boston: Houghton Mifflin.
- National Training Information Service. (2008). *Element of competence and performance criteria*. from http://www.ukstandards.org/Find_Occupational_Standards.aspx?NosFindID=5&search_string=Jewellery
- Oliva, P. F. (1992). *Developing the curriculum*. Boston: Harper Collins.
- Owen, J. M. (1999). *Program evaluation: Forms and approaches*. London: Sage.
- Packard, T. (1995). *TQM and organizational development*. from <http://www.improve.org/tqm.html>
- Posner, G. J. (1992). *Analyzing the curriculum*. New York: McGraw Hill.

- Robert, M. (2007). *Identity in jewelry design in a post-apartheid south Africa*. New York: New York University.
- Saylor, G. J., Alexander, W. M., & Lewis, A. J. (1981). *Curriculum planning for better teaching and learning* (4th ed.). New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Smith, M., & Robertson, I. (1992). Assessing competencies. In *Designing and achieving competency: Competency-based approach to developing people and organizations*. Maidenhead: McGraw-Hill Book.
- Ston, R. J. (1998). *Human resource management* (3rd ed.). Singapore: Jacaranda Wiley.
- Stuffelbeam, D. L. (1968, January). Toward a science of education. *Education Technology*, 69, 128-150.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: theory and practice*. New York: Harcourt Brace.
- Vella, J. (1994). *Learning to listen learning to teach: The power of dialogue in educating adults*. San Francisco: Jossey-Bass.